

Згуба душі

Степан Руданський

Раз пропала на степу
В чумаків сокира,
До одного всі взялись:
"Ти та й ти, псявіро!..."

Той їх годить, хаменить,
Той їм розважає,
Вже й клянеться на чім світ,
Богом присягає...

Ні! Не вірять! Аж чумак
Против неба глянув:
"Коли я сокиру взяв,
Най я ляхом стану!..."

"Стій, чумаче, не губи
Ні душі, ні віри!
Вірим-вірим! Ти не брав
Нашої сокири!"